

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

Mentre la classe obrera tingui les armes podrà garantir la direcció de la Revolució

ANY I

Barcelona, diumenge, 29 de març del 1937

NUMERO 31

La crisi del Consell de la Generalitat

L'OPINIO PUBLICA TE EL DRET D'ESSER RESPECTADA

EDITORIAL

Ho ha dit el President Companys en la nota que ha fet pública sobre la crisi del Consell. L'opinió pública té, almenys, el dret d'esser respectada. I és just, evidentment.

Des de tot i això, com que ja és tradicional que del que és l'opinió pública hi hagi dos conceptes — el lògic i l'acomodat —, ens sembla convenient de referir-nos avui a l'esmentada afirmació del President Companys.

Hi ha partits polítics que tenen al moll de l'os el partit d'esser i que han llaüt la vida i l'actuació llur en els èxits que poguessin obtenir de cara al "Diari Oficial". Aquesta actuació i aquesta vida de partit no podien ésser compartides — ni, per tant, revolucions — pel sector més important dels treballadors del nostre poble; per aquest sector, que és la base de la lluita antifascista a Catalunya. I ja es veu la seva actitud davant el "Diari Oficial" i veiem tot precisament del sector bàsic de l'antifascisme, és encaminar-se a fomentar un divorci entre l'esmentat sector i l'actuació oficial.

Es un sistema vell, molt vell. Hi hagué un rei que arribà a dir: "l'Estat sóc jo. I hi ha hagut molta política que han presat o han dit: l'Estat som nosaltres, i han actuat exclusivament de cara als interessos de llur partit.

Això era abans de la Revolució, naturalment; però el sistema té un cert atractiu. I no es pot oblidar que aquestes coses es contagien molt fàcilment.

L'opinió pública té, almenys, el dret d'esser respectada. Evidentment. Però, necessàriament, no es confongui l'opinió pública, l'autèntica opinió pública, amb un partit més o menys nombrós.

El costum de manifestar sobre una base oligàrquica ha pogut fer creure que tenint convençuda una base domèstica — que no és l'opinió pública —, ja estava tot solucionat.

Però és necessari que l'opinió pública, i fins i tot aquesta particular opinió que representa la base domèstica a què ens referim, pugui opinar i sigui consultada, i no s'hagi de limitar a aprovar silenciosament — per omissió — tot el que faci una minoria determinada.

A més a més, no hauria d'oblidar-se que aquesta base domèstica no constitueix per si sola l'opinió pública. Entre els que formen aquesta opinió, sobresortint, donant-li caràcter, hi ha la nostra base, que és la més nombrosa i la més dinàmica, i la que ha donat la sensació de tenir un criteri clar i recte sobre tots els problemes que deriven de la Revolució que ella mateixa ha parit. Aquesta base nostra, que és la base de l'opinió pública, és la que en aquestes termes democràtics, que alguns comenten tan sovint, representa el pensament de la classe treballadora del nostre poble, única que compta en aquestes circumstàncies.

L'opinió pública té el dret d'esser respectada. Evidentment, repetim. Té el dret d'opinar. Té el dret de fer que s'interpreti fidedelment el seu pensament. Té el dret de rebellar-se contra tot intent de torpedeament al seu respecte i a la seva voluntat.

Aquesta base té una sensibilitat afinada; una sensibilitat que ens ha d'interrogar a tots, perquè només els pobles nous són dignes. I ofegar aquesta sensibilitat equivaldria a convertir el poble en un ramat de bestes.

La tendència a retornar a sistemes polítics abussegadors i a criteris de tendència oligàrquica, per més que es robeixi amb retòrica democràtica i es fessin frases llampants a cada pas, no ha pogut entusiasmar ningú que no tingues tota l'esperança en el "Diari Oficial". Així, la política que ha estat seguida en la relació amb l'autonomia municipal ha rimat perfectament amb la que els Prieto i els Negrín seguien a València en relació amb Catalunya. Així s'ha tendit a boicotejar econòmicament l'autonomia municipal. Allà s'ha boicotejat econòmicament Catalunya. D'aquesta manera, pel camí de l'autonomia, ha estat trobat el procediment de fer la vida autònoma impossible. Els qui obraven així s'havien donat que la llibertat d'un poble està lligada avui estretament, indissolublement, a la seva organització i a la seva economia. I sabem que treure la base econòmica a un poble és forçar-lo a sotmetre's al seu rectoratge.

Això era el que es cercava. Hi ha crisi de Consell. I l'opinió pública té, almenys, el dret d'esser respectada.

La crisi nostra es pot resoldre eficientment si els qui es fan càrrec del nou Consell saben interpretar els sentiments de la classe obrera i no volen que el pensament que regia el país respongui a l'orientació que pugui donar-li els botiguers.

Un Consell nou pot tenir dos camins: governar o fer veure que governa. Per governar de la manera que és necessari avui, ha d'esser un Consell que derivi de la base, que la representi, que va signi delegat. I la base és la classe treballadora.

L'opinió pública té el dret d'esser respectada. El Consell que es formi tindrà l'obligació de respectar-la i de representar-la.

Si no fos així, si el Consell no respongués realment a la base, ens tornàrem a trobar que s'actuari de cara al "Diari Oficial" i que les disposicions no passarien del paper.

Ahir es van reunir amb el President els representants de la C. N. T., els de la U. G. T. i els dels partits que estaven representats en el Consell. Aquest matí s'han reunit novament

Josep Terradellas es encarregat de tornar a formar govern

Ahir, el President Companys va seguir les grans convencions d'ahir, per a solucionar la crisi.

A la tarda, va reunir separatament els representants de la C. N. T. i els de la U. G. T. Després celebrà una reunió conjunta amb els representants de tots els sectors que integren el Consell institucional.

La reunió va acabar a les set de la tarda. En sortir, els reunits no van facilitar cap referència. A la nit, es van tornar a reunir.

Tampoc no fou possible saber si que havia passat en la dita reunió.

AQUEST MATÍ HAN TOENAT A REUNIR-SE ELS REPRESENTANTS DE LES SINDICALS I DELS ORGANISMES POLITICS

El President Companys ha seguit aquest matí ocupant-se de la solució de la crisi.

Abans de mitja s'han reunit novament els representants de la C. N. T., els de la U. G. T. i els dels organismes polítics que estan representats al Consell institucional.

Els periodistes que fan informació a la Generalitat, no han pogut

veure el resultat de l'esmentada reunió, perquè quan han estat a la Secretaria de la Presidència seguien reunits.

El secretari els ha dit que el President no els veuria, perquè encara no estava solucionada la crisi i no podia avançar cap impressió

EL PRESIDENT COMPANYS DIU QUE NO HA ACONSEGUIT UN ACORD, I QUE HA ENCARREGAT AL CONSELLER PRIMER LA CONSTITUCIO RAPIDA D'UN NOU GOVERN

A darrera hora ens ha estat facilitada la següent nota:

"El President de la Generalitat, després de celebrar les consultes del resultat de les quals ja ha donat compte a la Premsa i de canviar impressions conjuntes amb les forces sindicals i polítiques antifascistes representades en l'actual Govern, no ha pogut aconseguir un acord.

Es inútil destacar que les dificultats actuals han d'esser superades

per l'abnegació d'organismes, polítics i homes que sentin el flaire i la responsabilitat d'aquests moments extraordinaris; i el President, sense anegar la seva consciència, vol fer l'últim esforç a la col·laboració de tots.

A tal objecte i en fer ús de les seves facultats decisives, ha encarregat al conseller primer, Josep Terradellas, que procuri la constitució ràpida de nou Govern amb l'assessoria de les majories representatives que el componen o amb aquells elements sindicals i polítics que no vulguin en aquesta momenta negar ni regatejar llur col·laboració governant, però sempre sota la base infrangible de plena autoritat de l'actual Govern per a portar a terme els seus acords.

El President està segur que les decisions que adopti seran recollides i realitzades per un avançament unànime i imperatí del poble català. I que, a més, tot hom guardará la serenitat necessària que de el millor signe de la confiança que avui d'una manera especial necessita l'obra transformadora i revolucionària que Catalunya ha de realitzar en el concert de la República i sota la conducta responsable que ens ha de donar la victòria contra el feixisme."

L'enemic no dona senyals de vida als fronts de lluita madrilenys

En terres d'Avila continuem avançant i reconquerint terrenys i posicions sense trobar gran resistència

Madrid, 29. — Als fronts propers a Madrid, continua la calma. Els nostres combatents esperen l'ocasió del comandament, quita a

les trinxeres, davant un enemic que no dona senyals de vida. De tant en tant, la nostra aviació i l'artilleria llança sobre els rectorats

grans focs, baixa a una alçada invencible, i la major part de vegades, a punt de tocar les copes dels arbres, incendia els feixistes, quan es retorneixen en nombre considerable per atacar. Així ha passat aquest matí al front del nord de la província de Guadalajara.

A tots dos costats de la carretera general d'Aragnó, els feixistes (següels a la pàgina 2)

Per què cobren, encara?

Pel que es va veient, la Revolució no ha arribat al que, en llenguatge d'abans del 19 de juliol, se'n deia "les altes esferes".

Després de vuit mesos de guerra, encara hi ha elements que ocupen nominalment càrrecs oficials i es passen per l'estranger.

Es passen per l'estranger i cobren la retribució que els havia estat assignada.

Algú ha de tenir cura d'ordenar el pagament d'aquestes retribucions dels "personatges" que corren per l'estranger. Per què es continua pagant-los?

La «no intervenció» és una farsa tràgica

Buenos Aires, 29. — El diari "Crítica" — del Comitè de no intervenció i de l'actitud de les potències democràtiques europees, els rebels espanyols continuen rebent l'ajut d'Itàlia i Alemanya.

Durant aquests últims dies han entrat a Espanya, pels ports de Màlaga i Cádiz 5.000 italians més, un centenar de tancs i nombrosos avions de procedència alemanya i italiana, i per la frontera portuguesa 250 camions blindats, construïts a Italia.

POTSER SI, POTSER SI...

Solament la Lliga de Nacions pot evitar mals majors — ha dit Paul Boncour en referir-se a la guerra d'Espanya

Tòquio, 29. — L'encarregat polític francès Paul Boncour, parlant ahir en un acte que tingué lloc en aquesta ciutat, a honor seu, feu referència a la guerra civil espanyola, i pronuncià les següents intervencions:

"Unicament la Societat de Nacions pot evitar les pitjors desgràcies, malgrat que certs dirigents d'alguns grups poden fer el possible per fer ineficàc l'organism internacional de Ginebra.

Si els països estrangers intervingen en la guerra d'Espanya, la So-

cietat de Nacions dirà l'última paraula."

Referint-se a la greu situació internacional, Paul Boncour va dir: "Els veiem obligats a seguir la carrera d'armaments, ja que així ho exigeix la defensa de la democràcia amenaçada. Si els organismes haguessin defensat llibrement a la Lliga de Nacions, aquesta organització es trobaria en condicions de poder impedir qualsevol acte internacional."

Sembla que no hi haurà res d'important que impedeixi la cordialitat en les relacions del Japó amb la U. R. S. S.

Tòquio, 29. — En arribar a aquesta capital el comat del Japó a Vladivostok i el secretari de l'ambaixada japonesa a Moscou, Han visitat immediatament el ministre d'Afers Estrangers, senyor Hato, al qual han lliurat un extens i detallat informe relatiu a les relacions russo-japoneses, la confecció del qual els havia estat confiada pel Govern de Tòquio.

Després de l'entrevista amb els dies diplomàtics, el ministre d'Exterior ha conferenciat largament amb els seus companys de Gabinet, principalment amb el ministre de la Guerra.

Per bé que hom guasta la meua gran espera sobre el contingut de l'informe alluat, es té una impres-

sa impressionant, al sentir l'edifici, segons la qual apareixen com a fàcilment solubles totes les diferències sorgides d'un temps a aquesta part entre la Unió Soviètica i el Japó. Fins a tal extrem s'afirma aquesta impressió optimista, que hom arriba a dir que és probable que les relacions russo-japoneses siguin encertades sobre una nova via completament pacífica. — Cosmos.

Les col·lectivitats agràries són una dels pèns de la Revolució. Recordem-nos-en.

Valeri Mas, secretari del Comitè Regional de la C. N. T., ens diu a propòsit de la crisi:

Les diverses conselleries de la Generalitat han de respondre absolutament a la línia general del Govern. Don de cap de les conselleries an s'ha de fer obra particularista.

Per a evitar això, la C. N. T. entén que cada conselleria ha de comptar amb una Comissió Asses-

sora formada per representants de les diverses organitzacions antifascistes. És a dir, un organisme que funcioni d'una manera igual a la que ja funcionen en les conselleries regentades per companys nostres. Per exemple: el Consell d'Economia, la Junta de Control Sindical, la de Comerç Exterior, el

Consell d'Auto-Transport, el de la Conselleria de Defensa, etc. Encara que algú pugui creure que això té poca importància, si qui ha seguit de prop l'actuació d'algunes conselleries, s'haurà adonat que des d'aquestes no es accion els interessos generals del poble sinó els particularismes de determinats partits.

